

***Må tidligst offentliggøres, når talen er holdt
Det talte ord gælder***

SSFs 1. næstformand Kirsten Vognsen Weiss Ved mødet i Drage Forsamlingshus Fredag den 9. juni 2023 kl. 18:00

Kære alle sammen,
Det er en stor glæde for mig at være sammen med jer her i Drage i dag.

Jeg var her for første gang sidste år, da Sigurd optrådte i forbindelse med årsmødet og hans fremragende show om genforeningen og historien bagved. Genforeningen.

Straks da jeg ankom, blev jeg overvældet af en hjemlig følelse lugten af grillkød, børn der leger sammen, ældre og unge som snakker om løst og fast og hygger sig med hinanden, et billede jeg genkender fra hele Sydslesvig.

Hvad er det, der binder os sammen og gør, at vi gider bruge vores tid på hinanden?

Det er - at vi - holder fast i at være Sydslesvigere!

Vi - "bruger " ikke vores tid, " vi - "ofrer" ikke vores tid, dette er vores identitet! Vi er Sydslesvig og hvis vi starter med at se vores mindretal som et sted vi er "brugere" af og i, så skal vi nok til at overveje, om vi virkelig er dem vi tror vi!

Vi holder fast i danskheden, i vores danske ståsted og vores værnen om at forblive os selv. Frivillig betyder for os vores hverdag og vores liv.

Vi fastholder vores frivillige indsats, fordi vi ikke kan lade være!! Hvis vi lader være opgiver vi os selv. Vi er ikke nogen velgørenheds- eller nødhjælpsorganisation, vi får ikke tak, som når man laver noget for dyreværnet eller tøjuddeling. Vi er ikke medlemmer af noget, man kan gå væk fra, når man ikke gider mere. Man kan tage sydslesvigeren ud af Sydslesvig, men man kan aldrig tage Sydslesvig ud af sydslesvigeren. Vores tak er, at vi sammen sikrer fremtidens mindretal.

Vi kan ikke lade være med at give vores tid, vores kræfter, vores frivillighed, det er indbygget i vores DNA og identitet, det skal vi give videre til næste generation.

Kan man godt blive lidt træt af det hele en gang imellem? Ja, jeg kan godt! Når jeg bliver mødt med: Hvad får jeg ud af det? Er det lønnet? Uh, jeg har så travlt.

Kan jeg forstå de svar: JA

Frivilligheder i andre foreninger indebærer ofte at modtage tak eller en form for aflønning, travlt- ja det har vi vidst alle.

Kan jeg personligt lade være? NEJ, aldrig!

Jeg har altid været aktiv inden for mindretallet, i forskellige foreninger og på forskellige områder. Det kan I være sikker på, at jeg vil fortsætte med, for Sydslesvig, for os!

Mottoet for dette årsmøde, er selvfølgelig også en opfordring selv at overveje, hvorfor jeg personligt ikke lade være med at være frivillig. Det første svar er personlig udvikling, jeg bliver hele tiden nødt til at tage stilling til mindretallet og dermed meningen med det samt min personlige holdning.

Det andet svar er: Jeg føler en forpligtelse. Nogen mindes måske at have set Tom Cruise i sidste års fortsættelse af Top Gun, hvor han selvsikkert, patriotisk og sejt gentagen sætter sig i flyveren, på trods af modvind og udfordringer og selvom han allerede havde sejret for mange år siden. Den samme selvsikkerhed og gentagne indsats, burde følge af vores store kulturelle rigdom, som vi sammen har at byde på.

Vi er et mindretal, som bruges til at vise, at mindretal kan lykkes, vil vi virkelig have som vores arv til de kommende generationer, at mindretallet har sejret sig ihjel? At vi blev så magelige, at vi ikke gad lægge vores kræfter- vores frivillighed i denne unikke kulturarv? Og her kommer vi til mit tredje svar; her er mit hjem, mit hjemsted, her hører jeg hjemme!

Da jeg for mange år, var færdig med at læse til lærer, var jeg en del steder til jobsamtale, en idrætsefterskole- Ja, jeg ville gerne have job, men ikke for enhver pris. Der følte jeg med det samme, at dette ikke var mig. Det næste sted jeg kom til, var en lille skole i Danmark, langt ude vestpå. Det var bedre, men heller ikke helt det. Og så kom samtalen på Ladelund Ungdomsskole, elevernes skiften mellem sprogene, måden at være sammen på osv., Jeg følte med det samme, her er et match, her passer jeg ind.

Jeg blev lige pludselig meget bevidst om vores særkende, ja, vores enestående mindretal. Det vil jeg gerne udvikle og være med til at sørge for vores fælles kulturarv. Sådan, at det også overlever selvom, det er blevet nemmere at være dansk sydslesviger.

Lad os forestille os et mindretal, hvor alle lagde deres frivillighed for fuld skrue. Et ideal, men vi ville kunne løfte mere, nå længere ud og tilsammen bruge mindre tid. Er det det vi vil bruge mindre tid? Tid er blevet en kostbar vare, work-life balance osv. Men er det ikke vores work-life-balance hele vores identitet, jeg har svært ved at svare på, hvornår jeg arbejder/ er frivillig/ har tid.

Alle os, der er her i aften, er her frivillige. Der er nogen som har købt ind, nogen som har dækket op og fundet borde og stole frem, det er garanteret også dem, der vasker op og rydder op. Hvad får de ud af det? En hyggelig aften, det håber jeg for dem. Jeg håber også for dem, at der er mange som husker at sige tak. Men først og fremmest er det dem, der sørger for at mindretallet består og sørger for, at alle har mulighed for at komme til et arrangement. Mindretallet er noget vi løfter i fællesskab og som består igennem vores samvær og samlede indsats!

Kunne vi ønske os, at flere i mindretallet ville give en hånd med, det kunne man altid, og det ville da være så dejligt, men jeg synes også, at vi skal huske hinanden på at være glade for dem, som er der, dem som er glade for at kunne deltage. Vi kunne måske huske os selv på, at det også er vigtigt få nye kræfter ind! Og gøre en indsats ved at tage dem ved hånden og huske at "Sydslesvigere findes i mange modeller."

Men i sidste ende, hvorfor kan vi ikke lade være med at være frivillige indenfor vores mindretal? Hvad er det som gør, at vi bliver ved år efter år, slægt efter slægt?

Skal vi så ikke forandre os? For det jeg har sagt indtil nu er en fastholden, en sikren, en ikke foranderlighed. Vi har forandret os, mindretallet forandrer sig selv hver dag fordi det er os, de frivillige, som er mindretallet, vi er børn af vores tid, af vores idealer, af vores opfattelse af væren og identitet. Vores opfattelse af verden og vores danske mindretal er det, der er lykkedes så godt igennem de sidste 103 år, de sidste 100 års årsmøder. Vores danske mindretal er ikke det samme, men vores tilhørsforhold er! Det har kun ladet sig gøre fordi vi beror på frivillighed og det er fordi Sydslesvig er vores hjemstavn, vores hjertesag og vores DNA!

Jeg vil gerne takke alle de frivillige og deres indsats, som har gjort dette årsmøde muligt. Uden jeres hjælp ville det ikke være muligt at samle så mange mennesker fra forskellige dele af Sydslesvig. Lad os fortsætte med at arbejde sammen for at gøre vores Sydslesvig endnu bedre.
Tak